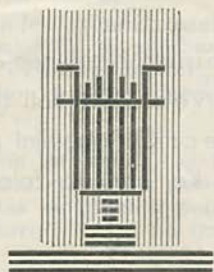

PEVSKO DRUŠTVO »GRAFIKA«

KONCERT

V PONEDELJEK 14. MARCA 1938.

Z A Č E T E K O B 20. U R I

F R A N Č I Š K A N S K A D V O R A N A

S p o r e d k o n c e r t a :

J. Ocvirk: Bratje, naša pesem naj zaori
E. Hochreiter: Gosposvetski zvon
O. Dev: Soči
F. Juvánc: Sloveniji

Dr. A. Dolinar: Na cvetno nedeljo
E. Komel: Vrag na razpotju
E. Adamič: Kralj Matjaž

A. Gröbming: Hrepenenje
V. Vodopivec: Ob poti tam za vasjo
Z. Prelovec: Oj, nageljni rudeči
A. Jobst: Kaj nam za žalost

M. Železnik: Poljska pesem
St. Premrl: Pomlad
P. Jereb: V jutro pomladno z menoj
M. Tomc: Majeve

Z b o r o v o d j a D a n i l o C e r a r

Bratje, naša pesem naj zaori

M. Kragelj

Ivan Ocvirk

Bratje! Naša pesem naj zaori!
Polje Kosovo nam ni več tužno,
polje Gosposvetsko ni več sužno;
Kralj Matjaž se je prebudil v gori.

Izpregledal na oko le eno
in zamižal na oko je drugo,
da zakrije našo bridko tugo
nad zemljo, še ne osvobojeno...

Bratje! Še je čas, na dan beseda!
Prapor naš naj se do neba vije,
meči nam zapojte pesmi svoje,
da Matjaž naš zopet izpregleda!...

Gospoetski zvon

M. Kragelj

E. Hochreiter

Tužno zvon od Gospe svete klenka,
kakor da nad Korotanom plaka
od Celovca doli do Beljaka,
od Trbiža, kjer boleost je grenka
bim, bom...

Kaj mi poješ zvonček preko Stola?
Li odzvanjaš davni zgodovini?
Li odmevaš mrki bolečini,
nad izgubo knježnega prestola?
Bim, bom...

Zgani zvon se, zmajaj se iz rje,
kaj bi nihal v linah k tlom jokaje?
Dvigni glas mogočni k nebu raje,
da tvoj narod v tugi ne izmrje!

Vznihni silno z glasom kakor plamen,
v srca švigni, da v njih kres zapolje;
da vstoliči rod naš klene volje,
spet nam vojvode na knježnji kamen.

Soči

O. Dev

Soča bela, kaj so bele
tvoje vode od solzá,
naših mater in sestra,
ki ne bodo več vesele.

Soča modra, Soča voda,
kaj si modra od neba,
al' od našega morja?
Kakšna tvoja bo usoda?

Soča, Soča, kdaj boš rdeča?
Ko poteče naša kri,
boš imela harve tri
in naš dom ne bo več ječa.

Sloveniji

Ivo Peruzzi

Ferdo Juvánek

Že tisoč let Ti k slavi vabiš
stražarje Tvojih ozkih mej;
kot mati v boli nas ne zabiš.
Tvoj spev nas druži v vek naprej.

Tvoj raj planin k pogumu vžiga,
Tvoj dih zemlje budi srce,
Tvoj sladki govor moč nam dviga
k molitvi sklepaš nam roke.

Čez tvoja polja, bele ceste,
ljubezen nam na jug hiti,
da gre pozdravit brate zveste,
ki ene misli so krvi.

Slovenija, ti rev kraljica,
naj nagelj tvoj nam v noč gori,
da v sreči zagore že lica
sinov vseh tvojih v jasne dni.

Na coelno nedeljo

M. Kunčič

Dr. A. Dolinar

Vzpel se je škrjanček v zrak
in zletel čez holmce,
dramit, klicat iz noči
zlato božje sonce.

Hej, fantiči, zdaj pa brž
butarice v roko,
v parih odkorakajmo
čez zeleno loko.

Sonček vstal je en, dva, tri,
okence odprl je
in s pogledom svetlim se
v širni svet ozrl je.

K farni cerkvi sred polja
vabijo zvonovi,
tam že čakajo na nas
božji blagoslovi.

Vrag na razpotju

J. Samec

E. Komel

Vesela družba, jasen smeh,
radost sijala jim v očeh,
tako po cesti beli tri fantje so hiteli,
in prišli so na kraj poti,
ki križa se na tri strani,
tam hkratu sred poljane
mi srednji fant obstane.
O bratec naš, naprej, naprej,
nikar pred se temno ne glej!
A on z roko zamaha
in trese se od straha.
Sam črni vrag stoji pred njim
iz ust mu puha ogenj, dim.

Zdaj dragi moj ne joči,
ni tebi več pomoči,
prevečkrat si me klical že:
»Naj črni vrag pobere me!«
Zdaj pojdeš z mano v pekel,
tako, kot sam si rekel.
Fant pa pograbi ostri nož
in sune vraga blazno,
pa je zamahnil v prazno.
Kdo tebe, fantič moj ubog,
naj reši iz njegovih rok, no kdo?
Zdaj vem: za vraga najbolje Bog pomaga.
Ozrl se brž je v paradiž,
z roko napravil v zraku križ.
In glej, čez cesto belo
je strašno, je strašno zarjavelo.
Potem pa še čez daljni svet
začul se je kopit peket.
Od takrat, deca draga,
ni fant več klical vraga.

Kralj Matjaž

O. Župančič

M. Adamič

Sredi noči, o polnoči
iz sanj se kralj Matjaž zbudi.
Zbudi Alenka kraljica se,
ko zarja bliščijo ji lica se.
In dvigne se glav bradatih sto,
molče vprašujejo: »Kaj je to?«
Pred kraljem pa mlad junak stoji,
kakor hrast stoji, stoji, govori:
Hej kralj zaspanec, hej kralj,
hej kralj, pokaži svoj meč,
prišel sem ga iz nožnic vleč.
Na steno poglej!
In vzame ga, z levico krepko objame ga,
z desnico ga prime za ročaj,
že šinil je, glej, ostrine sijaj!
Čuj prhanje konj, čuj orožja žvenket,
med trumami gre pridušen šepet.
Glej ostrine pol!
Kako zdaj narašča hrup,
Matjažu v očeh vzplamteva up.
Že šum je in brum med trumami vstal,
kdo zrl je vihar že z gorskih skal?
Vse v stremenih stoji, vse v sedlu sedi,
a junak se prestraši in zbeži.
Mrmraje razjahajo čete vse,
spet padejo v sen zaklete vse.
Matjaž pa ob mizo udari srdit:
»Čemu si prišel me še ti budit!«
Alenčica vzdihne in skloni glavo,
in spet je pod Krimom ko prej mrtvo.

Hrepenenje

O. Župančič

A. Gröbming

Burja, burja po dolini,
moja ljubica v daljini;
daj nevihta mi peroti,
da ji poletim nasproti.

Sonce, sonce na višini,
moja ljubica v daljini;
sonce, daj oči mi zlate,
da jo vzrem čez hrib in trate.

Ob poti tam za vasjo

Lj. Šorli

V. Vodopivec

Ob poti tam za vasjo
rože jesenske cvetijo,
tiho, ko da se bojijo,
po poti fantje pojo.

V travi nekje za potjo
se deklica je oglasila,
z glasom kot zvonko srebro
je pesmi odgovorila.

Tiha pesem mladosti
čez poljane se je razlila
in se rahlo, prav rahlo
duše mi dotaknila.

Oj, nageljni rudeči

Z. Prelovec

Oj, nageljni rudeči
in zelen rožmarin,
od davno vas uvelih
ostal je le spomin.

Na dneve mlade sreče,
na dneve bolečin,
na nageljne rudeče,
na zelen rožmarin.

Kaj nam za žalost

Dr. Žagar

A. Jobst

Hej, hej, sonce v poljanah
in roža za trakom,
pa dekle ob pasu.
Hej, kaj nam za žalost.

Saj žalost dekle zapodi,
a sonce nam rožo vzbudi,
dekle in pa roža pa pesem rodi.
Kaj nam za žalost.

In kadar pa to se zgodi,
takrat pa, ej, brate, objemi dekle,
poljubi na ustne jo, ustne rdeče,
veselo zavriskaj v poljane žareče:
Hej, kaj nam za žalost!

Poljska pesem

Cv. Golar

M. Železnik

Polje spi.
Pšenično klasje sanja sanje zlate,
še enkrat plamteči žarki zablešče čez trate.

Zemlja trudna težko diha,
klanja se pšenica,
srpa in ženjice čaka,
čaka naših njih kraljica.

In poljubljajo v slovo jo žarki vroči,
srp srebrni že potuje čez nebo ponoči.

Pomlad

Ks. Meško

St. Premrl

Čiv, čiv, čiv, čiv, žgoli, žgoli,
vse drevje peva in žvrgoli,
kot da je slednji list oživel.
In slednji list bi žgolil in pel,
čiv, čiv, čiv, čiv.

V jutro pomladno z menoj

P. Jereb

V jutro pomladno z menoj; Deklica brhka za par, za par;
v biserih jasnih poljana žari, v polju obleko poročno si stkeš,
zlato valovje se zliva po nji, vanjo zlata si za doto naspeš,
duša zavriskaj, zapoj! potlej pa hajd, pred oltar.

Majeva

M. Tomec

Rija raja, rija raja,
vsi se veselimo maja;
brzo se okrog vrtimo,
čas veselja porabimo.

Na okrog, lahkih nog,
sem in tja, kar se da,
dol in gor, dol in gor
pleše naš veseli zbor.

Zlato soncece nas greje,
cvetka vsaka se nam smeje,
ptičke vse gostole,
vse kipi od radosti.

